

عنوان مقاله:

تحلیل مناسبتی آیه مباحله با دیگر آیات فضایل اهل بیت (ع)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های تفسیر تطبیقی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سید سجاد غلامی - استادیار گروه الهیات دانشگاه یاسوج

کاوس روحی برندق - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

آیه مباحله (آل عمران: 61) از مهم ترین ادله قرآنی، در خصوص فضیلت و برتری اهل بیت (ع) محسوب می گردد. مفسران و دانشمندان فریقین در طول تاریخ از جهات مختلفی درباره این آیه بحث و گفتگو کرده اند، یکی از جنبه هایی که به آن پرداخته نشده است، ارتباط مناسبتی و درون قرآنی آیه مباحله با دیگر آیات امامت، ولایت و فضائل اهل بیت (ع) است. این جستار درصدد است با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با پرداختن به قواعد روابط مناسبتی بین آیات مذکور، به تحلیل ارتباط مناسبتی آیه مباحله با عمده ترین آیات فضایل در زمینه امامت و ولایت اهل بیت (ع) بپردازد. پس از تحلیل و ارزیابی روابط مناسبتی آیه مباحله با دیگر آیات مذکور به این نتیجه دست یافته شد آیه مباحله با عمده ترین آیات فضایل اهل بیت (ع) ارتباط دارد ولی گونه های قواعد ارتباطی آیه مباحله با هر یک از آیات موردبحث از جهت تعداد روابط مناسبتی متفاوت و با یکدیگر مختلف است و به صورت موردی آیه مباحله مبین مصداق آیه مباحله آیه مودت، آیه ولایت، آیه اولی الامر و آیه عهد می باشد؛ چنانکه آیه عهد بیانگر شرط وجودی آیه مباحله است و نیز آیه مباحله زمینه ساز ابلاغ امامت امام علی (ع) در آیه تبلیغ است و سرانجام بین مضمون آیه مباحله و آیه تبلیغ دلالت عقلی برقرار است.

کلمات کلیدی:

آیه مباحله، اهل بیت (ع)، آیات ولایت، روابط مناسبتی، تفسیر قرآن به قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862113>

